

Teorija Algoritama

Dinamičko programiranje i pohlepni algoritmi

Dinamičko programiranje

Dinamičko programiranje

- Rešavanje (uglavnom optimizacionih) problema:
 - Kombinovanjem optimalnih rešenja potproblema (*optimal substructure*);
 - Korišćenjem činjenice da se potproblemi, u određenoj meri, poklapaju (*overlapping sub-problems*).
- Za razliku od *divide-and-conquer* pristupa, koji je u osnovi *top-down* (kreće se od početnog problema, koji se deli na manje potprobleme, čijim se rešavanjem rešava i početni problem), dinamičko programiranje koristi *bottom-up* pristup (polazi se od rešavanja manjih problema, čiji rezultati će doprineti rešavanju velikog problema).
- Osnovni zadatak - kreiranje strukture optimalnog rešenja.
- Pristup memoizacije - umesto rekurzivnih poziva, rešenja potproblema se memorišu u nekoj strukturi podataka i po potrebi koriste.

Primer 1

Fibonačijevi brojevi - $F(0) = 1, F(1) = 1, F(n) = F(n-1) + F(n-2)$

Rekurzivni pristup - V: $O(2^n)$ P: $O(n)$ Pristup memoizacije - V: $O(n)$ $\Omega(1)$, P: $O(n)$

```
function fib_rec(n):
```

```
    if(n <= 1):  
        return 1
```

```
    return fib_rec(n-1)  
        + fib_rec(n-2)
```

```
def fib_memo(n, memo):
```

```
    if(memo[n].computed)  
        return memo[n]
```

```
    if(n <= 1)  
        return 1  
    memo[n] = fib_memo(n-1, memo)  
        + fib_memo(n-2, memo)
```

```
    memo.computed = n
```

```
    return memo[n]
```

Primer 2

- Izračunavanje vrednosti binomnog koeficijenta n i k (n nad k): $\binom{n}{k} = \frac{n!}{k! \cdot (n-k)!}$
 - Na koliko načina iz skupa od n elemenata se može izabrati k elemenata.
- Optimalna podstruktura:
 - $C(n, k) = C(n-1, k-1) + C(n-1, k)$;
 - $C(n, 0) = C(n, n) = 1$.
- Rekurzivni pristup:


```
function bin_rec(n, k)
  if(k == 0 or k == n) return 1
  if(k > n) return 0
  return bin_rec(n-1, k-1) + bin_rec(n-1, k)
```
- Vremenska složenost je jednaka upravo rezultatu koji tražimo: $O\left(\frac{2^n}{\sqrt{\binom{n}{k}}}\right)$
 - Koliko je ovo neoptimalno, možemo videti na primeru $n = 30$ i $k = 15$, gde će se funkcija izvršiti preko 150 miliona puta.
- Prostorna složenost je linearna (maksimalna dubina rekurzivnog poziva)

Primer 2

- Pristup memoizacije:

```
def bin_memo(n, k, memo)
  if(memo[n][k].computed)
    return memo[n][k]
  if(k == 0 or k == n) return 1
  if(k > n) return 0
  memo[n][k] = bin_mem(n-1, k-1, memo)
    + bin_mem(n-1, k, memo)
  memo.computedX = n
  memo.computedY = k
  return memo[n][k]
```

- Vremenska složenost - $O(n \cdot k)$.
- Prostorna složenost - $O(n \cdot k)$.

Paskalov trougao

C(0,0)	C(0,1)	C(0,2)	C(0,3)	C(0,4)	C(0,5)
	C(1,1)	C(1,2)	C(1,3)	C(1,4)	C(1,5)
		C(2,2)	C(2,3)	C(2,4)	C(2,5)
			C(3,3)	C(3,4)	C(3,5)

Primer 3

- Najduži zajednički podniz (LCS):
 - Za dva stringa (niza karaktera) pronaći dužinu najdužeg zajedničkog podniza (ne nužno uzastponih) karaktera;
 - Primer: “**S**lika” i “**S**at” najduži podniz je “**Sa**”.
- Problem:
 - Intuitivni pristup je da se redom proveravaju karakteri dva stringa - $A = \text{“Slika”}$ i $B = \text{“Sat”}$.
 - Pri prvoj iteraciji zaključujemo da je $A[0] == B[0]$, dakle pronašli smo podniz dužine 1.
 - U narednoj iteraciji primećujemo da $A[1] != B[1]$, i sada imamo dilemu:
 - Nastaviti pretragu kroz string A, a stati na 2. karakteru u stringu B;
 - Stati na 2. karakteru u stringu A, a nastaviti kroz string B.
 - Nije dovoljno odlučiti se za jednu od dve opcije, već se moraju obraditi obe i zadržati opcija koja je pronašla duži podniz.
 - Rekurzivnim pristupom dobijamo eksponencijalnu složenost, što definitivno nije dobra opcija.

Primer 3

- Rešavanje problema LCS sa memoizacijom:

- Poredimo stringove "AGCAC" i "GAC"

```
function LCS(s1, i, s2, j, memo)
```

```
  if(i == s1.size or j == s2.size)
```

```
    return 0
```

```
  if(memo[i][j].computed)
```

```
    return memo[i][j]
```

```
  if(s1[i] == s2[j])
```

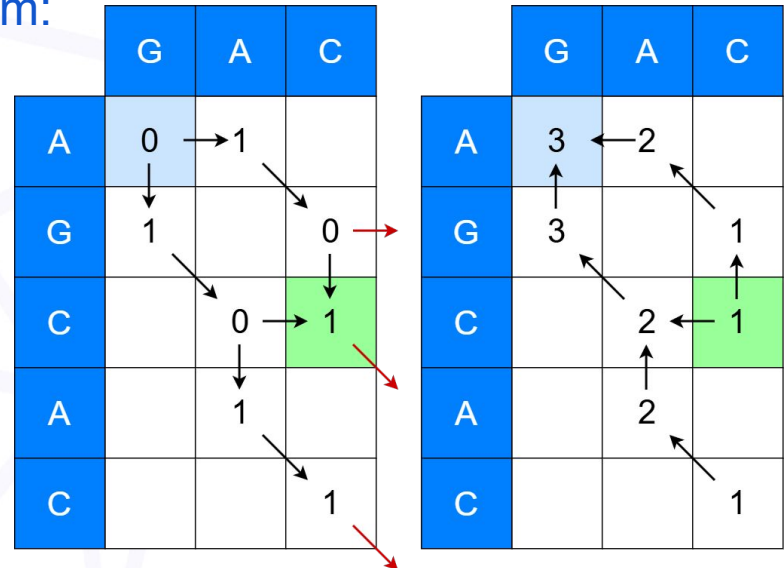
```
    memo[i][j] = 1 + LCS(s1, i+1, s2, j+1, memo)
```

```
  else
```

```
    memo[i][j] = max(LCS(s1, i+1, s2, j, memo),
```

```
                    LCS(s1, i, s2, j+1, memo))
```

```
  return memo[i][j]
```


Primer 4

- Da li je moguće zadati niz prirodnih brojeva A podeliti na dva disjunktna podniza jednakih suma? (Partition Equal Subset Sum - PESS)
- “Naivni” pristup - određivanjem sume svih podnizova niza A , ispitati da li postoji podniz sa sumom $S/2$ (gde je S suma svih elemenata niza A).
- Mogući pristupi:
 - Rekurzija;
 - Memoizacija;
 - Tabulacija.
- Koja je složenost pristupa sa rekurzijom?
- Koja je složenost pristupa sa memoizacijom?

Primer 4 - Rekurzija

- Ideja:
 - Prolaziti redom kroz elemente niza;
 - Imamo opciju uračunati ih u trenutnu sumu ili ne uračunati ih;
 - Ovaj princip nam stvara rekurziju koja se u svakom koraku deli na dva podstabla rekurzije.

```
function PESS_rec(arr, i, sum, target)
  if(sum == target) return true
  if(i == arr.size) return false
  if(sum > target) return false # Radi za N, ne radi Z
  excl = PESS_rec(i+1, sum, arr, target)
  incl = PESS_rec(i+1, sum + arr[i], arr, target)
  return excl || incl
```

- Vremenska složenost - $O(2^n)$
- Prostorna složenost - $O(n)$

Primer 4 - Memoizacija

- Ideja:
 - Dosta slično pristupu sa običnom rekurzijom;
 - U ovom pristupu pamtimo da li smo već bili na ovom indeksu sa ovom sumom.

```
function PESS_memo(arr, i, sum, target, memo)
  if(sum == target) return true
  if(i == arr.size) return false
  if(current > target) return false
  if(memo[i][sum].computed) return memo[i][sum]
  memo[i][sum] = PESS_rec(i+1, sum, arr, target)
                 || PESS_rec(i+1, sum + arr[i], arr, target)
  return memo[i][sum]
```

- Vremenska složenost - $O(n \cdot target)$
- Prostorna složenost - $O(n \cdot target)$

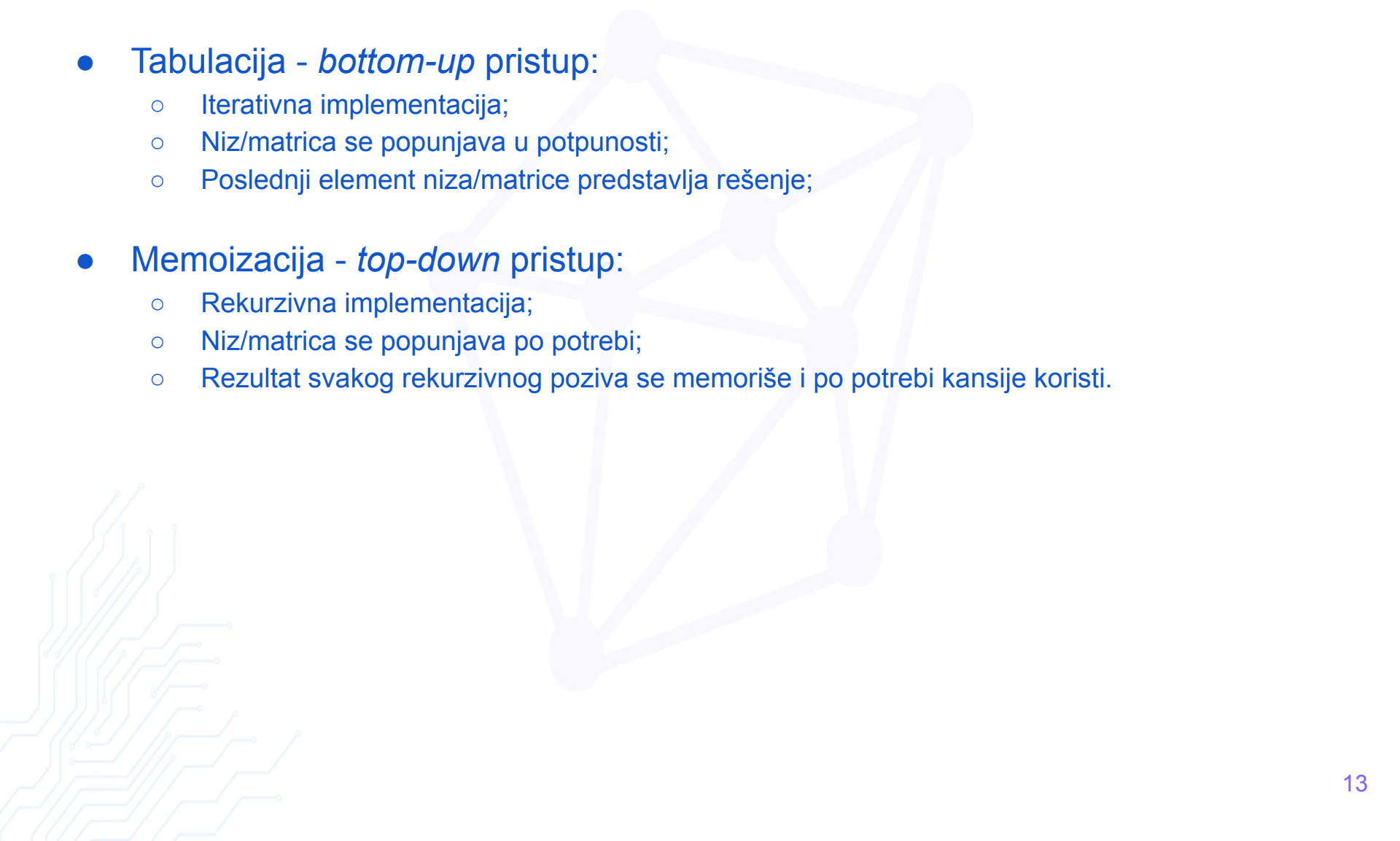
Primer 4 - Tabulacija

- Ideja:
 - Proveravamo za svaki broj $[0, target]$, da li je moguće izračunati ga brojevima iz niza;
 - Služimo se jednostavnom matematikom - Ako imamo u polaznom skupu broj X , a proveravamo da li je moguća suma Y , ona je moguća samo, ako je moguća i suma $X-Y$;
 - Radi samo za prirodne brojeve.

```
function PESS_tab(arr, target)
    dp[target + 1] = {0}
    dp[0] = true # Suma 0 je uvek moguća
    for i = 0 to arr.size - 1
        for s = target down to arr[i]
            dp[s] = dp[s] or dp[s - arr[i]]
    return dp[target]
```

- Vremenska složenost: $O(n \cdot target)$
- Prostorna složenost: $O(target)$

Tabulacija vs memoizacija

- Tabulacija - *bottom-up* pristup:
 - Iterativna implementacija;
 - Niz/matrica se popunjava u potpunosti;
 - Poslednji element niza/matrice predstavlja rešenje;
 - Memoizacija - *top-down* pristup:
 - Rekurzivna implementacija;
 - Niz/matrica se popunjava po potrebi;
 - Rezultat svakog rekurzivnog poziva se memoriše i po potrebi kasnije koristi.
-

Primer 5

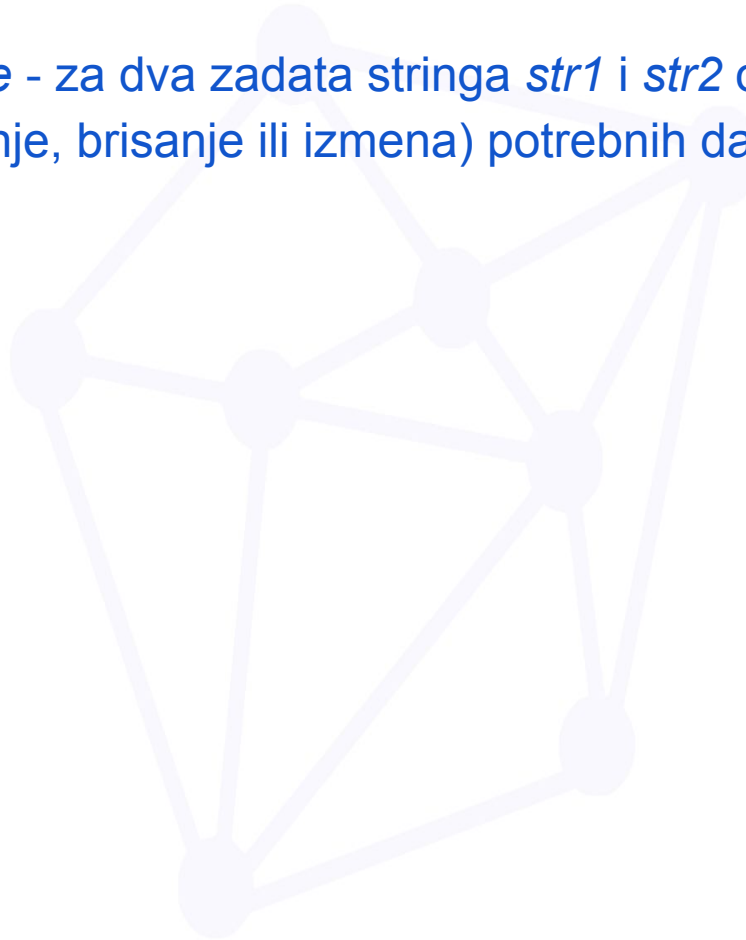
- Za zadati niz različitih prirodnih brojeva A , pronaći dužinu najvećeg podniza međusobno deljivih parova.
- Primer: $A = \{18, 1, 3, 6, 13, 17\}$, $D = \{1, 3, 6, 18\}$, Rešenje - 4.
- Rešavanje ovog problema oslanja se na **tranzitivnost** - ako su X i Y međusobno deljivi i Y i Z su međusobno deljivi, onda su i X i Z međusobno deljivi.
- Koraci u rešavanju problema:
 - Sortirati niz - na ovaj način znamo da svaki element može biti deljiv isključivo sa elementima pre njega;
 - Formirati niz D koji je iste dužine kao i niz A , gde $D[i]$ predstavlja dužinu najvećeg podniza koji se završava tačno sa elementom $A[i]$;
 - Inicijalne vrednosti niza D su jedinice, jer je svaki element sigurno deljiv sa samim sobom;
 - Svaki element poredimo sa svim prethodnim, ukoliko je deljiv, preuzima njegovu D vrednost uvećanu za jedan. ($\text{if}(A[i] \% A[j]) D[i] = \text{MAX}(D[i], D[j] + 1)$);
 - Rešenje je najveći element niza D .

Zadatak 1

- Najjeftinija putanja:
 - U zadatoj matrici M elementi predstavljaju cenu prolaska kroz to polje;
 - Cene su strogo pozitivne vrednosti;
 - Cilj je iz gornjeg levog polja doći do donjeg desnog uz minimalnu cenu;
 - Iz polja (i, j) moguće je pomeriti se u:
 - $(i + 1, j)$ - desno;
 - $(i, j + 1)$ - dole;
 - $(i + 1, j + 1)$ - dijagonalno dole desno;
 - Nije moguće pomeriti se u nepostojaće polje (ispasti van matrice).

Zadatak 2

- *String edit distance* - za dva zadata stringa $str1$ i $str2$ odrediti minimalan broj operacija (dodavanje, brisanje ili izmena) potrebnih da bi se od $str1$ napravio $str2$.

Zadatak 3

- Minimalan broj skokova:
 - Dat je niz celih brojeva (strogo pozitivnih) koji predstavljaju maksimalnu dužinu skoka (unapred) sa tog elementa.
 - Odrediti minimalan broj skokova potrebnih da bi se sa prvog mesta došlo do poslednjeg.
- Primer:
 - $A = \{1, 3, 5, 8, 9, 2, 6, 7, 6, 8, 9\}$;
 - $A = \{1, 3, 5, 8, 9, 2, 6, 7, 6, 8, 9\}$;
 - Rešenje: 3 skoka.

Zadatak 4

- Za N kvadrova, koji su dimenzija $\{x_i, y_i, z_i\}$ pronaći visinu najviše kule dobijene slaganjem kvadrova jednih na druge.
- Ograničenje: stranice kvadrova koje se dodiruju, moraju biti takve da stranica gornjeg kvadra mora biti strogo manja od stranice donje u obe dimenzije.
- Kvadrovi se ne mogu rotirati, tj. stranica određena dimanzijama x i y je uvek okrenuta nagore (nadole).

Pohlepni (*Greedy*) algoritmi

Pohlepna strategija

- Rešavanje optimizacionog problema korak po korak, preduzimanjem najpogodnijeg koraka u datoj situaciji, odnosno koraka koji donosi najviše koristi.
- Često se pohlepni algoritmi definišu rekurzivno, a implementiraju iterativno.
- Uglavnom jednostavna implementacija
- Većća vremenska efikasnost od ostalih strategija rešavanja optimizacionih problema.
- Nekad su netačni, tj. ne daju globalno optimalno rešenje, pošto preduzimanje najpogodnijeg koraka u nekom trenutku ne mora značiti da to nužno vodi optimalnom rešenju.

Primer 1: Odabir aktivnosti

- Problem:
 - Dat je niz aktivnosti u vidu parova koji predstavljaju početak i kraj izvršenja aktivnosti.
 - Cilj je odrediti maksimalni broj aktivnosti, tako da se vremena izvršavanja ne poklapaju.
- Primer:
 - $[(0, 2), (2, 6), (1, 4), (5, 7), (3, 4), (7, 9)]$
- Koraci pri rešavanju:
 - Sortirati niz aktivnosti po vremenu završetka;
 - Izabrati prvu aktivnost;
 - Ponavljati dok ima aktivnosti u nizu:
 - Ako je vreme početka trenutne aktivnosti, veće ili jednako od kraja prethodno izabrane aktivnosti - odabrati trenutnu aktivnost.
- Rešenje primera:
 - $[(0, 2), (2, 6), (1, 4), (5, 7), (3, 4), (7, 9)]$;
 - Sortiran niz: $[(0, 2), (1, 4), (3, 4), (2, 6), (5, 7), (7, 9)]$;
 - Odabrane aktivnosti: $[(0, 2), (1, 4), (3, 4), (2, 6), (5, 7), (7, 9)]$

Primer 2: Egipatski razlomci

- Problem:
 - Razlomak (između 0 i 1) predstaviti kao zbir jedinstvenih jediničnih razlomak ($1/x$);
- Primeri:
 - $6/14 = 1/3 + 1/11 + 1/231$;
 - $12/13 = 1/2 + 1/3 + 1/12 + 1/156$;
 - $5/121 = 1/33 + 1/121 + 1/363$.
- Koraci pri rešavanju:
 - Pronaći najveći jedinični razlomak koji je manji ili jednak od početne vrednosti;
 - Sačuvati ga i oduzeti njegovu vrednost od početne vrednosti;
 - Ponavljati postupak dok početna vrednosti ne postane 0.
- Rešenje primera 6/14:
 - $1/2$, **$1/3 > 6/14 - 1/3 = 2/21$** ;
 - $1/4$, $1/5$, $1/6$, $1/7$, $1/8$, $1/9$, $1/10$, **$1/11 > 2/21 - 1/11 = 1/231$**
 - $1/12$, $1/13$, ..., $1/230$, **$1/231 > 1/231 - 1/231 = 0$**

Primer 3: Raspoređivanje poslova

- **Problem:**
 - Dat je niz poslova i za svaki posao data je njegova vrednost i rok izvršenja;
 - Trajanje svakog posla je jednako i iznosi 1;
 - Potrebno je odabrati poslove tako da se maksimizuje vrednost, tako da se izvršenje poslova ne preklapa.
- **Primer:**
 - Poslovi (oznaka, rok vrednost): (a, 2, 100), (b, 1, 19), (c, 2, 27), (d, 1, 25), (e, 3, 15);
 - Maksimalna vrednost se dobija za odabir poslova: [c, a, e].
- **Koraci pri rešavanju:**
 - Sortirati poslove po vrednosti opadajući;
 - Izabrati prvi posao;
 - Iterirati dalje kroz poslove i izabrati svaki koji se ne preklapa sa već izabranim poslovima.
- **Rešenje primera:**
 - Sortirati poslove: (a, 2, 100), (c, 2, 27), (d, 1, 25), (b, 1, 19), (e, 3, 15)
 - Odabrati posao **a**, nakon njega možemo izabrati i posao **c**, jer im je rok izvršenja do 2 i stižemo u tom periodu da odradimo oba posla. Poslovi **d** i **b** ne stižu da se odrade, ali posao **e** stiže.

Primer 4: Policajci i lopovi

- Problem:
 - Dat je niz karaktera dužine n sa mogućim vrednostima: 'P' i 'L';
 - Jedan policajac može da uhvati najviše jednog lopova;
 - Policajac može uhvatiti lopova samo ako je udaljen od njega najviše k koraka (mesta);
 - Koliko lopova može maksimalno biti uhvaćeno.
- Primeri:
 - {'P', 'L', 'P', 'L', 'L', 'P'}, $k = 1$ - Odgovor 3;
 - {'L', 'L', 'P', 'L', 'P', 'P'}, $k = 2$ - Odgovor 2.
- Koraci pri rešavanju:
 - Svaki policajac hvata najbližeg/najdaljeg lopova - netačno;
 - Kreće se od najnižih indeksa za policajce (p) i lopove (l);
 - Ukoliko je hvatanje moguće, uvećava se broj uhvaćenih lopova i prelazi se na sledeće indekse;
 - Ukoliko hvatanje nije moguće, manji od indeksa (p ili l) se uvećava i ponavlja prethodni korak.
- Rešenje primera {'L', 'L', 'P', 'L', 'P', 'P'}, $k = 2$:
 - {'L', 'L', 'P', 'L', 'P', 'P'} - moguće hvatanje;
 - {'L', 'L', 'P', 'L', 'P', 'P'} - hvatanje nije moguće - prelazimo na sledećeg lopova;
 - {'L', 'L', 'P', 'L', 'P', 'P'} - moguće hvatanje;
 - Prethodno uhvaćeni lopov je ujedno bio i poslednji u redu, tako da je odgovor 2.

Primer 5: Miševi u rupama

- **Problem:**
 - Dato je N miševa i N rupa, svaki miš i svaka rupa se nalaze na nekoj poziciji na celobrojnoj pravoj liniji;
 - Za 1 minut miš može da se premesti na poziciju ± 1 u odnosu na trenutnu;
 - Rasporediti miševe u rupe tako da poslednji miš stigne u svoju rupu u najkraćem vremenu.
- **Primeri:**
 - $M = \{4, -4, 2\}$, $R = \{4, 0, 5\}$ - Odgovor 4;
 - $M = \{-10, -79, -79, 67, 93, -85, -28, -94\}$, $R = \{-2, 9, 69, 25, -31, 23, 50, 78\}$ - Odgovor 102.
- **Koraci pri rešavanju:**
 - Sortirati oba niza;
 - Pronaći razlike korespondentnih elemenata;
 - Najveća razlika je rešenje.
- **Rešenje primera:**
 - $M = \{-4, 2, 4\}$, $R = \{0, 4, 5\}$, $\text{diff} = \{4, 2, 1\}$.
- **Pokušati promeniti raspored elemenata, pa zatim izračunati razlike:**
 - Da li je moguće postići bolje vreme?

Još o pohlepnom pristupu

- U određenim slučajevima izbor trenutno najpogodnijeg koraka ne vodi optimalnom rešenju problema. (primer na sledećem slajdu)
- Često su dobra aproksimacija za NP optimizacione probleme.
 - Primer: Zadatak 4
- Kada pohlepni pristup ne donosi dovoljno dobro rešenje, preporučljivo je problem rešavati dinamičkim programiranjem.

Primer netačnosti pohlepnog pristupa

Vizuelizovana rešenja Zadatka 1 korišćenjem dinamičkog i pohlepnog pristupa:

Dinamički pristup

9	9	4	1	6	7	9
8	8	2	4	5	7	8
2	7	9	3	3	2	1
9	4	2	6	6	7	3
1	4	9	9	3	1	7
9	7	6	7	3	5	1
8	1	6	9	5	6	9
7	5	7	6	9	8	9
5	5	2	3	8	8	9

Rešenje: 56

Pohlepni pristup (u slučaju jednakih vrednosti uvek bira redom DESNO, DIJAGONALNO, DOLE)

9	9	4	1	6	7	9
8	8	2	4	5	7	8
2	7	9	3	3	2	1
9	4	2	6	6	7	3
1	4	9	9	3	1	7
9	7	6	7	3	5	1
8	1	6	9	5	6	9
7	5	7	6	9	8	9
5	5	2	3	8	8	9

Rešenje: 66